

RESUMÉ:

AN 2012 00016 – VR 2005 04291 – PARK <fig> - Administrativ ophævelse - Forveksling

Der blev fremsat begæring om delvis administrativ ophævelse af varemærket VR 2005 04291 PARK <fig> i klasse 1 og 31. Begæringen blev begrundet med, at varemærket var forveksleligt med anmoders ældre næsten-identiske varemærke PARK <fig>. Patent- og Varemærkestyrelsen tog ikke begæringen til følge, og registreringen blev opretholdt. Denne afgørelse blev indbragt for Ankenævnet for Patenter og Varemærker, som stadfæstede afgørelsen. (Dissens).

KENDELSE:

År 2012, den 1. november afsagde Ankenævnet for Patenter og Varemærker (Hans Chr. Thomsen, Hanne Kirk Deichmann og Sten Juul Petersen) følgende kendelse i sagen **AN 2012 00016**

Klage fra

Park GmbH
v/Zacco Denmark A/S

over

Patent- og Varemærkestyrelsens afgørelse af 27. april 2012 vedr. VR 2005 04291 PARK <fig>
Indehavet af
DT Group A/S
v/Sandel, Løje og Partnere

Ankenævnet har behandlet sagen skriftligt.

Ankenævnet udtaler:

2 voterende (H.C. Thomsen og Hanne Kirk Deichmann) udtaler:

Ankenævnet kan tilslutte sig Patent- og Varemærkestyrelsens synspunkt om, at der ud fra en helhedsbedømmelse ikke er forvekslelighed mellem de af sagen omhandlede to figurmærker. Der henvises til styrelsens begrundelse i afgørelsen af 27. april 2012 samt til styrelsens udtalelse af 28. august 2012.

Ankenævnet har i sin afgørelse lagt vægt på, at den lighed, der er mellem de to figurmærker, altovervejende beror på, at der i begge figurmærker indgår ordet ”park”, som er en svag mærkebestanddel, og endvidere at der nok er en betydelig grad af lighed, men ikke identitet, mellem de varer, som de to figurmærker er henholdsvis registreret og taget i brug for.

I voterende (Sten Juul Petersen) udtaler:

Jeg kan tilslutte mig Patent- og Varemærkestyrelsens analyse i afgørelsen af 27. april 2012 for så vidt angår lovgrundlaget, spørgsmålet om stiftelse af indsigers varemærke ved brug og spørgsmålene om mærkelighed og lighed, men jeg finder efter en helhedsvurdering, hvor den auditive identitet er tillagt en betydelig vægt, at der er forvekslelighed mellem de to mærker.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Herefter bestemmes:

Den påklagede afgørelse stadfæstes.

Sagens baggrund:

Den 7. juli 2005 fremsendte Dansk Trælaster A/S (Nu DT Group A/S) v/Sandel, Løje & Wallberg, Advokatfirma ansøgning om registrering af varemærket PARK <fig> for:

Klasse 01: Kemiske produkter til industrielle, videnskabelige og fotografiske formål, kunstig harpiks i rå tilstand, plastic i rå tilstand, ildslukningsmidler, præparater til hærkning og lodning, kemiske konserveringsmidler til levnedsmidler, garvestoffer, bindemidler til industrielle formål; lim til industrielle formål; sphagnum og plantejord.

Klasse 02: Maling, fernis, lak, rustbeskyttelsesmidler og træimpregnerings- og træbeskyttelsesmidler, farvestoffer, bejdsemidler, naturlig harpiks i rå tilstand, bladmetaller og metalpulver til brug for male-re, dekoratører, bogtrykkere og kunstnere.

Klasse 04: Olier og fedtstoffer til industrielle formål, smøremidler, midler til absorbering, fugtning og binding af støv, brændstoffer (herunder motordrivmidler) og belysningsstoffer, campinggas (brændstof).

Klasse 06: Uædle metaller og legeringer heraf, byggematerialer af metal, transportable bygninger af metal, materialer af metal til jernbaneanlæg, metalkabler og tråd (dog ikke til elektriske formål), kleinsmedearbejder, isenkramvarer af metal, metalrør, pengeskabe, andre varer af metal (ikke indeholdt i andre klasser), malm; værktøjskasser af metal (tomme); søm og skruer, beslag af metal, vinduer og døre af metal samt rammer dertil af metal; postkasser af metal, persiener af metal (til udendørs brug), håndtag af metal, møbelgreb af metal, tage (af metal); drivhuse og tilbehør dertil (af metal); carporte (af metal), redskabsskure (af metal), legehuse (af metal).

Klasse 07: Maskiner og værktøjsmaskiner, motorer (ikke til befordringsmidler til brug på land), koblinger og transmissionsdele (ikke til befordringsmidler til brug på land), landbrugsredskaber (ikke hånddrevne), rugemaskiner; elværktøj, benzindrevet værktøj, havemaskiner, højtryksrensere, vaske-maskiner, støvsugere; plæneklippere, hækkeklippere, køkkenmaskiner.

Klasse 08: Håndværktøj og instrumenter (hånddrevne), knivsmedevare, gafler og skeer, hug- og stikvåben, barbermaskiner; haveredskaber (håndværktøj), herunder manuelt betjente hækkeklippere; malerværktøj (håndværktøj), nemlig spartler, rørepinde, skraber; bestik, herunder til campingbrug; pejsetilbehør, nemlig pejsepustere, pejsetænger og ildragere.

Klasse 09: Videnskabelige, nautiske, geodætiske, fotografiske, kinematografiske og optiske apparater og instrumenter samt apparater og instrumenter til vejning, måling, signalering, kontrol, livredning og undervisning, apparater og instrumenter til ledning, omkobling, transformation, akkumulering, regulering eller kontrol af elektricitet, apparater til optagelse, transmission og gengivelse af lyd eller billede, magnetiske databærere, lydplader, salgsautomater og mekanismer til mønt-opererede apparater, kasseapparater, regnemaskiner og databehandlingsudstyr, ildslukningsapparater; sikkerhedsfodtøj; elartikler, nemlig kontakter og stikkontakter, elledninger, stikdåser, lysdæmpere; batterier; telefoner; tyverialarmer; kikkerter.

Klasse 11: Apparater til belysning, opvarmning, dampdannelse, kogning, køling, tørring, ventilation og vandledning samt sanitetsinstallationer; VVS-fittings; vandingsanlæg; grills; tørretumblere, køleskabe, fryser, komfurer og ovne, mikroovne, køkkenmaskiner, ventilatorer, el-radiatorer, pejse og brændeovne, brusere og brusekabiner, blandingsbatterier, brusearmaturer, kogeapparater til campingbrug.

Klasse 12: Køretøjer, befordringsmidler til brug på land, i luften eller i vandet; cykler.

Klasse 16: Papir, pap, varer heraf og ikke indeholdt i andre klasser, tryksager, bogbinderiartikler, fotografier, papirhandlervarer, klæbemidler til papirvarer og til husholdningsbrug, artikler til brug for

kunstnere, pensler, skrivemaskiner og kontorartikler (dog ikke møbler), instruktions- og undervisningsmateriale (dog ikke apparater), plasticmateriale til emballeringsbrug (ikke indeholdt i andre klasser), plastposer plastaffaldssække; tryktyper, klichéer; malerværktøj (håndværktøj), nemlig malerpensler, malerruller og skafter til malerruller.

Klasse 17: Kautsjuk, guttaperka, gummi, asbest, glimmer samt varer fremstillet af disse materialer og ikke indeholdt i andre klasser, plastic i halvforarbejdet tilstand, tætnings-, paknings- og isoleringsmaterialer, slanger, dog ikke af metal.

Klasse 18: Læder og læderimitationer samt varer fremstillet af disse materialer (ikke indeholdt i andre klasser), skind og huder, kufferter og rejsetasker, paraplyer, parasoller og spadserestokke, piske og sadelmagervarer; rygsække.

Klasse 19: Byggematerialer (ikke af metal), herunder cement og træ, stive rør (ikke af metal) til bygningsbrug, asfalt, beg, tjære og bitumen, transportable bygninger (ikke af metal), monumenter (ikke af metal); vinduer og døre (ikke af metal), sten, tegl, gulvbelægningsmaterialer (ikke til eksisterende gulve), gipsplader, tage (ikke af metal); drivhuse og tilbehør dertil (ikke af metal); carporte (ikke af metal), redskabsskure (ikke af metal), legehuse (ikke af metal), trykimprægneret træ, belægningssten, stuk, persiener (ikke af metal) til udendørs brug, trægulve, fliser og klinker.

Klasse 20: Møbler, spejle, billedrammer, varer (ikke indeholdt i andre klasser) af træ, kork, rør, spanskør, kurvefletning, horn, ben, elfenben, fiskeben, skildpadde, rav, perlemor og merskum samt af erstatningsstoffer for disse materialer eller af plastic; værktøjskasser af plastic (tomme); postkasser ikke af murværk og ikke af metal, havemøbler og campingmøbler; persiener til indendørs brug, bambusgardiner, baderumsskabe, garderobeskabe, køkkenskabe, håndtag ikke af metal til redskaber og værktøj samt til døre og vinduer, møbelgreb ikke af metal; luftmadrasser (ikke til medicinske formål); flagstænger; badetilbehør, nemlig kroge og hjørnehylde; pejsetilbehør, nemlig brændekurve og pejsekroge.

Klasse 21: Husholdnings- og køkkenredskaber, herunder til campingbrug, samt beholdere (dog ikke af ædle metaller eller overtrukket hermed), kamme og svampe, børster, børstenbindermateriale, redskaber til rengøringsformål, ståluld, glas i rå eller halvforarbejdet tilstand (med undtagelse af glas til bygningsbrug), glasvarer, porcelæn og keramik (ikke indeholdt i andre klasser), pejsetilbehør, nemlig pejsekoste, krukke, ikke af ædle metaller; badetilbehør (ikke indeholdt i andre klasser), nemlig tandkrusholdere, tandbørsteholdere, tandkrus, håndklædeholdere, pedalspande til badeværelser, toiletbørster, toiletbørsteholdere, toiletrulleholdere, sæbepumper, sæbebakker, sæbeholdere, sæbeskåle.

Klasse 22: Tovværk, reb, liner, snore, net, telte, markiser, presenninger, sejl, sække (ikke indeholdt i andre klasser), polstringsmateriale (dog ikke af kautsjuk eller af plastic), ubearbejdet fibermateriale til tekstilfabrikation.

Klasse 24: Vævede stoffer og tekstilvarer (ikke indeholdt i andre klasser), senge- og bordtæpper; gardiner af tekstil- eller plasticmateriale; myggenet.

Klasse 25: Beklædningsgenstande, herunder arbejdsbeklædning, fodtøj og hovedbeklædning; arbejds-handsker.

Klasse 27: Tæpper, måtter, linoleum og andet belægningsmateriale til eksisterende gulve, vægbeklædningsmateriale, som ikke er tekstilvarer; tapet; trægulvbelægning til eksisterende gulve.

Klasse 28: Spil og legetøj, gymnastik- og sportsartikler (ikke indeholdt i andre klasser), julepynt.

Klasse 31: Landbrugs-, skovbrugs- og havebrugsprodukter samt korn (ikke indeholdt i andre klasser), levende dyr, friske frugter og grøntsager, frø og såsæd, naturlige planter og blomster, næringsmidler til dyr, malt.

Klasse 35: Annonce- og reklamevirksomhed, bistand ved forretningsledelse og forretningsadministration, bistand ved varetagelse af kontoropgaver; (samling (ikke transport) af et udvalg af varer, så andre får mulighed for - på en nem måde at overskue og købe disse varer), herunder detailhandel og engros-handel, også via internettet; tilvejebringelse af forbrugerproduktinformation via computernetværk.

Klasse 37: Byggevirksomhed, reparationsvirksomhed, installationsvirksomhed.

Klasse 39: Transportvirksomhed, herunder spedition, pakning og opbevaring, herunder oplagring, af varer, udlejning af opbevaringscontainere; arrangering af rejser.

Klasse 40: Forarbejdning og behandling af materialer og genstande.

Klasse 42: Videnskabelige og teknologiske tjenesteydelser samt forskning og design i forbindelse dermed, industriel analyse og forskning, design og udvikling af computer hardware og computer software, juridisk bistand, boligindretning, rådgivning vedrørende byggevirksomhed.

Varemærket blev registreret den 3. november 2005 og publiceret i Dansk Varemærketidende den 16. november 2005.

I brev af 4. april 2008 begærede Zacco Denmark A/S på vegne af Park GmbH administrativ ophævelse af nævnte registrering VR 2005 04291. Begæringen blev fremsat med henvisning til varemærkelovens § 30, stk. 1, jf. § 28, stk. 1 i lovbekendtgørelse nr. 782 af 30. august 2001. Begæringen begrundes med, at det registrerede mærke PARK er forveksleligt med et af anmoder ibrugtaget varemærke. Der blev i den forbindelse henvist til varemærkelovens § 15, stk. 1, nr. 2, jf. stk. 4, nr. 2.

Den 14. juni 2010 foretog styrelsen en foreløbig vurdering i sagen:

"...Det er styrelsens vurdering, at indehavers mærke "Park" er forveksleligt med indsigers mærke "park" for så vidt angår varerne "kemiske produkter til anvendelse i landbrugs-, havebrugs- og skovbrugsøjemed, gødningsmidler". Styrelsen kan dog ikke udelukke, at indehaver kan begrænse overbegreberne "kemiske produkter til anvendelse i landbrugs-, havebrugs- og skovbrugsøjemed" til bestemte typer af kemiske produkter, hvor der ikke er sammenfald med gødning og næringssalte.

Indehaver gives derfor lejlighed til at indsendes en sådan begrænsning. Begrænsning skal bestå af en positiv opremsning af varer, der falder ind under de pågældende overbegreber. Hvis en begrænsning ikke indsendes, vil anmodningen om administrativ ophævelse blive taget til følge for: "Kemiske produkter til anvendelse i landbrugs-, havebrugs- og skovbrugsøjemed, gødningsmidler". Vurderingen er fortaget efter varemærkelovens § 15, stk. 4, nr. 2..."

Parterne meddelte herefter styrelsen, at de ville forhandle om at finde en forligsmæssig løsning i sagen.

Den 18. maj 2011 meddelte anmoder, at der ikke længere var mulighed for en forligsmæssig løsning, hvorfor sagen blev genoptaget.

I brev af 22. juli 2011 begrænsede indehaver varefortegnelsen i henhold til styrelsens foreløbige vurdering, således at "kemiske produkter til anvendelse i landbrugs-, havebrugs- og skovbrugsøjemed, gødningsmidler" i klasse 1 ville udgå.

Den 22. august 2011 meddelte anmoder, at begrænsningen ikke ville medføre, at anmodningen blev trukket tilbage. Anmoder var ikke enig i styrelsens foreløbige vurdering og gjorde gældende, at der er ligestrethed mellem de af anmoders mærke omfattede varer "gødning og næringssalte" over for indehavers "sphagnum og plantejord" i klasse 1. Anmoder gjorde også gældende, at "sphagnum" er et jordforbedringsmateriale og et dyrkningssubstrat, der er indeholdt i overbegrebet "gødning", og at

”plantejord” er ligeartet med gødning og næringsssalte, dels fordi plantejord typisk indeholder gødning, dels fordi særlige former for plantejord også har samme effekt som gødning. Anmoder har efterfølgende indsendt materiale til dokumentation herfor.

I brev af 3. november 2011 bestred indehaver, at ”sphagnum” og ”plantejord” er det samme som ”gødning”, og at disse varer ligner hinanden. Indehaver anførte, at ”sphagnum” kendes som tørv, og at det har jordforbedrende egenskaber. Både ”sphagnum” og ”plantejord” bruges hovedsageligt alene. Dette er ikke tilfældet med ”gødning”, der udelukkende anvendes som tilsætningsstof til jord eller sphagnum. Herudover fremgår det af definitionen på ”gødning” i Den Danske Ordbog, at gødning består af dyrekskremeter eller et kunstigt fremstillet produkt, der tilføres jorden. Dette er ikke tilfældet med sphagnum eller plantejord.

I brev af 19. december 2011 fastholdt anmoder, at ”gødning og næringsssalte” er ligeartede med ”sphagnum og plantejord”, da disse varer sælges fra samme forretninger, og da det er sædvanligt, at disse varer bliver markedsført under samme varemærke. Anmoder har indsendt materiale til dokumentation herfor.

Den 27. april 2012 traf Patent- og Varemærkestyrelsen afgørelse i sagen og opretholdt registreringen med følgende begrundelse:

Det bemærkes, at anmodningen alene er rettet mod ”sphagnum og plantejord” i klasse 1, jf. anmoders brev af 22. august 2011.

”... 2. Lovgrundlaget

Ifølge varemærkelovens § 15, stk. 4, nr. 2, er et varemærke udelukket fra registrering, hvis

”der ved brug her i landet er erhvervet ret til et identisk eller forveksleligt varemærke eller til et andet i erhvervsvirksomhed anvendt identisk eller forveksleligt tegn før tidspunktet for ansøgningen af det yngre varemærke eller eventuelt tidspunktet for den fortrinsret, der gøres gældende til støtte for ansøgningen af det yngre varemærke, hvis indehaveren af den ældre ret kan forbyde brugen af det yngre mærke.”

3. Vurdering og konklusion

3.1. Stiftelse af varemærkeret ved brug

Som dokumentation, for at figurmærket PARK er taget i brug i Danmark som varemærke, har indsiger indsendt en række fakturaer for perioden 2004-2009. Disse fakturaer viser salg af forskellige gødningsprodukter, for næringssalt og for græsfrø. Fakturaerne er udstedt til flere forskellige Aldi Markeder i Danmark. Som supplement hertil er der indsendt kopier af flere forskellige Aldi reklamer, hvoraf

det fremgår, at de pågældende varer har været sat til salg via Aldi Markeder. Reklamerne viser kun reklamer for gødning og næringssalt, men ikke for græsfrø. Fakturaerne viser, at salget af forskellige slags gødning og af næringssalt er foregået i hele perioden, idet det dog bemærkes, at den første faktura for næringssalt er dateret med bestillingsdato 9. november 2004 mens regningsdatoen er 23. marts 2005.

Fakturaerne sammenholdt med de indsendte kopier af Aldi reklame dokumenterer således efter styrelsens opfattelse, at indsiger har stiftet en varemærket til figurmærket PARK forud for ansøgningsdatoen for VR 2005 04291, det vil sige før den 7. juli 2005.

Den første faktura, der viser salg af græsfrø er dateret med bestillingsdato 10. november 2006 og regningsdato 27. marts 2007, ligesom heller ikke de indsendte kopier af Aldi reklamer viser figurmærket PARK brugt for græsfrø. Det er således ikke konstateret, at der er stiftet en varemærket til figurmærket PARK for græsfrø forud for 7. juli 2005.

3.2. Forvekslelighed

Anmoders mærke	Indehavers mærke
	
Taget i brug for: Gødning og næringssalte	Registreret bl.a. for følgende varer, som anmodningen er rettet mod: Klasse 1: Sphagnum og plantejord.

3.2.a Mærkelighed

Indsigers mærke består af ordet park med en foranstillet cirkelformet masse. Indehavers mærke består af ordet Park indrammet af et kvadrat, hvis ene side i øverste højre hjørne af kvadratet er brudt af en stilistik stregtegning af et blad. Den eneste visuelle lighed mellem mærkerne er således ordene park og Park, der i begge mærker er placeret dominerende. De valgte skrifttyper har en høj grad af lighed med hinanden, og den væsentligste forskel er alene, at der er anvendt et lille "p" i indsigers mærke, mens der er anvendt et stort "P" i indehavers mærke.

Auditivt er det udelukkende ordet PARK i begge mærker, der udtales. Mærkerne er derfor auditivt identiske.

Begrebsmæssigt indeholder begge mærker ordet PARK, der i følge politikens store ordbog betegner et stort, ofte offentligt tilgængeligt haveanlæg. Det er styrelsens vurdering, at i hvert fald det figurlige element i indehavers mærke understreger denne betydning. Selvom ordet park er et konkret sted, hvor

gødning og næringssalte kan anvendes, er det styrelsens vurdering, at ordet ikke er direkte beskrivende men alene er suggestivt i forhold til de varer, som indsigere har anvendt sit mærke for.

Der er ved bedømmelse af ordet ”park” lagt vægt på, at gødning og næringssalte, normalt ikke i handelen betegnes med eller adskilles på deres konkrete anvendelsessted, men enten på deres biologiske oprindelse - kogødning, hestegødning, fuglegødning – deres ingredienser – npk-gødning, kvælstofgødning, blandingsgødning – eller deres anvendelse i forhold til plantearter – græsgødning, rosengødning, blomstergødning. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at varebetegnelse havegødning ikke anvendes som en betegnelse for gødning, der anvendes i haver, men derimod for gødning, der anvendes til haveplanter. Dertil kommer, at styrelse i 1994 registrerede mærket PARK for en lang række varer i klasse 1, herunder gødningsmidler, jf. VR 1994 03284, ligesom OHIM i 2007 publicerede mærket PARK, EU 5528294, bl.a. for gødningsmidler uden indvendinger om, at mærket manglede særpræg. På denne baggrund er det ikke muligt for styrelsen at påvise, at ordet park skulle have beskrivende karakter for varerne gødning og næringssalte, ligesom heller ikke indehaver har indsendt materiale, der kan dokumentere dette.

Uanset, at ordet park er suggestivt i forhold til de varer, hvor indsigere har stiftet en forudgående varemærket, er det styrelsens vurdering, at der er lighed mellem mærkerne. Der må således lægges en vis vægt på ordet PARK, da dette ikke er direkte beskrivende, på at ordet PARK er dominerende placeret i både anmoders og indehavers mærke, og på at ordet derfor visuelt fungerer som et blikfang, samt på at mærkerne auditivt er identiske.

3.2.b Ligeartethed

Det er ikke styrelsens vurdering, at ”sphagnum” som anført af anmoder i brev fra den 22. august 2011 er indeholdt i overbegrebet ”gødning” i klasse 1. Ifølge Den Danske Ordbog er ”gødning”: *”ekskremitter og urin fra husdyr (husdyrgødning) el. kunstigt fremstillet produkt (kunstgødning) der tilføres jorden for at forøge dens indhold af næringsstoffer”*, mens ”sphagnum” ifølge samme ordbog defineres: *”1. vandsugende mos der vokser i moser (sj.); syn tørvemos, (slægten) Sphagnum; 2. tørret tørvemos der bruges til jordforbedring, opbevaring af blomsterløg og -knolde, strøelse under dyr m.m.; syn tørvestrøelse ”*.

Da ”sphagnum” således består af tørvemos og ”gødning” af ekskremitter og urin fra husdyr eller et kunstigt fremstillet produkt, er der ikke tale om de samme varer, hvorfor ”gødning” ikke er et overbegreb for ”sphagnum”.

Dette også selv om varerne ”sphagnum og plantejord” i handelen sælges i former, der er beriget med gødning og næringssalte, jf. bl.a. det af anmoder indsendte materiale.

Styrelsen fastholder herefter den foreløbige vurdering om, at ”sphagnum og plantejord” omfattet af indehavers registrering i klasse 1 alene er ligeartet med ”gødning og næringssalte”, som anmoder har brugt sit figurmærke PARK for. Begrundelsen for, at disse varer ligner hinanden er, at de alle tjener jordforbedrende formål. Hertil kommer, at salgskanalerne for varerne ofte vil være de samme, nemlig planteskoler, havecentre og blomsterhandlere. Endelig er det inden for branchen sædvanligt, at det er de samme producenter, der fremstiller varerne, og at varerne markedsføres under samme varemærke, fx Pindstrup, Hornum og Champost. Vi har sidst i afgørelsen indsat eksempler herpå, som vi har søgt frem på søgemaskinen Google.

3.2.c Samlet vurdering af forvekslelighed

Der er ligeartethed mellem varerne ”sphagnum og plantejord” og ”gødning og næringssalte”, og mærkerne ligner hinanden.

Under hensyn til ordet parks suggestive karakter og under hensyn til de visuelle forskelle på de øvrige elementer i anmoders og indehavers figurmærker, er det dog styrelsens vurdering, at beskyttelsen for anmoders mærke ikke kan udstrækkes til varer, der kun er ligeartede.

Indehavers mærke er derfor ikke forveksleligt med anmoders mærke for så vidt angår varerne ”sphagnum og plantejord” i klasse 1.

Styrelsen tager således ikke begæringen til følge, og registreringen vil blive opretholdt.

Afgørelsen er truffet i medfør af varemærkelovens § 28, stk. 1, jf. § 15, stk. 4, nr. 2...”

Denne afgørelse indbragte klager, Zacco Denmark A/S på vegne Park GmbH med brev af 4. juni 2012 for Ankenævnet for Patenter og Varemærker med følgende påstand:

”... I medfør af bestemmelsen i § 46 i Varemærkeloven indbringer vi herved på vegne vor klient Park GmbH, Patent- og Varemærkestyrelsens ovennævnte afgørelse af 27. april 2012 for Ankenævnet.

Påstand:

Vi påstår herved den af Patent- og Varemærkestyrelsen truffne afgørelse ændret, således at VR 2005 04291 PARK <fig> ophæves for ”sphagnum og plantejord” i klasse 1.

Sagsfremstilling:

Vi henviser til den i sagen for Patent- og Varemærkestyrelsen omhandlede brevveksling.

Anbringender:

Til støtte for nærværende klage gøres det for klageren gældende:

at klagerens ældre varemærkerettigheder til PARK <fig> for ”gødning og næringssalte” er til hinder for registrering af indklagedes varemærke PARK <fig> for ”sphagnum og plantejord” i klasse 1.

Klager har under ophævelsessagen dokumenteret at have den prioritetsældste ret i Danmark i forbindelse med ”gødning og næringssalte” til nedenstående varemærke:

Nærværende klage vedrører alene spørgsmålet om, hvorvidt dette varemærke kan hindre registrering af nedenstående varemærke i forbindelse med ”sphagnum og plantejord” i klasse 1:

Ad mærkelighed:

Klager hæfter sig navnlig ved, at Styrelsen anfører følgende vedrørende mærkeligheden i den indankede afgørelse:

... ”Selvom ordet park er et konkret sted, hvor gødning og næringsssalte kan anvendes, er det styrelsens vurdering, at ordet ikke er direkte beskrivende men alene er suggestivt i forhold til de varer, som indsiger har anvendt sit mærke for”;

”Der er ved bedømmelsen af ordet ”park” lagt vægt på, at gødning og næringsssalte normalt ikke i handelen betegnes med eller adskilles på deres konkrete anvendelsessted”;

”Dertil kommer, at styrelsen i 1994 registrerede mærket PARK (ordmærket – Klagers bemærkning) for en lang række varer i klasse 1, herunder gødningsmidler, jf. VR 1994 03284, ligesom OHIM i 2007 publicerede mærket PARK, EU 5528294 (ordmærket – Klagers bemærkning) bl.a. for gødningsmidler uden indvendinger om, at mærket manglede særpræg”;

”Uanset at ordet park er suggestivt i forhold til de varer, hvor indsiger har stiftet en forudgående varemærket, er det styrelsens vurdering, at der er lighed mellem mærkerne. Der må således lægges en vis vægt på ordet PARK, da dette ikke er direkte beskrivende, på at ordet PARK er dominerende placeret i både anmoders og indehavers mærke, og på at ordet derfor visuelt fungerer som et blikfang, samt på at mærkerne auditivt er identiske.”

Styrelsen konkluderer således, at der er lighed imellem mærkerne.

Ad vareartslighed:

For så vidt angår vareartsligheden anfører Styrelsen følgende:

”Styrelsen fastholder herefter den foreløbige vurdering om, at ”sphagnum og plantejord” omfattet af indehavers registrering i klasse 1 alene er ligeartet med ”gødning og næringsssalte”, som anmoder har brugt sit figurmærke PARK for. Begrundelsen for, at disse varer ligner hinanden er, at de alle tjener jordforbedrende formål. Hertil kommer, at salgskanalerne for varerne ofte vil være de samme, nemlig planteskoler, havecentre og blomsterhandlere. Endelig er det inden for branchen sædvanligt, at det er de samme producenter, der fremstiller varerne, og at varerne markedsføres under samme varemærke...”

Styrelsen konstaterer med andre ord, at der er lighed imellem de omfattede varer.

Ad samlet vurdering af forvekslelighed:

Styrelsen finder imidlertid ikke, at der er risiko for forveksling. Begrundelsen herfor er særdeles kortfattet:

”Under hensyn til ordet parks suggestive karakter og under hensyn til de visuelle forskelle på de øvrige elementer i anmoders og indehavers figurmærker, er det dog styrelsens vurdering, at beskyttelsen for anmoders mærke ikke kan udstrækkes til varer, der kun er ligeartede.”

Klager bestrider, at denne afgørelse er korrekt.

Styrelsen anerkender, at PARK er registrerbart som rent ordmærke i forbindelse med ”gødningsmidler”, idet den henviser til, at dette ord er registreret som henholdsvis dansk og EU-varemærke, jfr Bilag 1 og Bilag 2.

Styrelsen anfører, at PARK nok er suggestivt men ikke direkte beskrivende for de omfattede varer, og at der er lighed imellem mærkerne;

(”Der må således lægges en vis vægt på ordet PARK, da dette ikke er direkte beskrivende, på at ordet PARK er dominerende placeret i både anmoders og indehavers mærke, og på at ordet derfor visuelt fungerer som et blikfang, samt på at mærkerne auditivt er identiske”.)

Alligevel underkendes denne vurdering under henvisning til ”ordet parks suggestive karakter og de visuelle forskelle på de øvrige elementer....”.

En sammenstilling af de omhandlede figurmærke er vist nedenfor:

Klagers varemærke	Indklagedes varemærke
	

Som det fremgår heraf, er der ikke tale om store forskelle i mærkernes visuelle fremtoning. Ordelementerne i varemærkerne er ovenikøbet næsten-identiske, da de er skrevet med stort set samme font/skrifttype.

Det gøres gældende, at den relevante omsætningskreds ikke vil hæfte sig afgørende ved, om varemærket er forsynet med en prik eller et blad, men ved ordet PARK, der – som også anerkendt af Styrelsen – er det dominerende element i mærkerne.

Når PARK kan registreres som rent ordmærke i forbindelse med gødningsmidler, har det også formodningen imod sig, at et figurmærke, der indeholder dette ord, ikke skulle kunne hindre registrering af et andet figurmærke indeholdende samme ord.

Det gøres gældende, at der ved brug af Klagers figurmærke er opnået eneret til ordet PARK i forbindelse med ”gødning og næringsalte”, jfr hertil Bilag 1 og Bilag 2.

Styrelsen gør videre gældende, at beskyttelsen ikke kan udstrækkes til ”varer, der kun er ligeartede”.

Styrelsen anfører ellers for så vidt angår varerne, at *”Begrundelsen for at disse varer ligner hinanden er, at de alle tjener jordforbedrende formål. Hertil kommer, at salgskanalerne for varerne ofte vil være de samme, nemlig planteskoler, havecentre og blomsterhandlere. Endelig er det inden for branchen sædvanligt, at det er de samme producenter, der fremstiller varerne, og at varerne markedsføres under samme varemærke...”*

Der er således tale om varer med samme formål, som sælges via samme salgskanaler og som det er sædvanligt kommer fra samme producenter. Graden af ligeartethed er således betydelig, og klager finder det overraskende, at Styrelsen kan nå den konklusion, at beskyttelsen af anmoders mærke ikke kan udstrækkes hertil.

Klager ønsker ikke at bestride, at varemærker med en høj grad af særpræg enten per se eller som følge af indarbejdelse på markedet nyder en bredere beskyttelse end varemærker, der er mindre særprægede, se [ECJ, 27 April 2006, L'Oréal /OHIM - Revlon, C-235/05 P, paragraph 36](#).

Selvom et varemærke måtte have en lavere grad af særpræg, udelukker dette ikke, at der kan konstateres risiko for forveksling med et yngre varemærke, der indeholder samme bestanddel. Selvom mærkets distinktivitet må inddrages, når risiko for forveksling skal vurderes, er det kun en faktor ud af flere i denne vurdering.

Også i sager vedrørende ældre varemærker med en lav grad af særpræg bør der statueres risiko for forveksling, hvis mærkerne ligner hinanden og de omfattede varer/tjenesteydelser er af samme art, se [CFL, 13 December 2007, Xentral/OHIM - Pages jaunes, T-134/06, paragraph 70](#).

Man kan ikke se bort fra ligheden mellem mærkerne blot under henvisning til det ældre varemærkes lave grad af særpræg, idet denne faktor derved vil få urimelig stor betydning. Resultatet ville være, at et ældre varemærke med en lav grad af særpræg, kun ville kunne hindre registrering af yngre mærker, der var identiske hermed. Et sådant resultat ville være uforeneligt med den helhedsbedømmelse, som myndighederne skal foretage, se [ECJ, 15 March 2007, Devinlec Développement Innovation Leclerc/OHIM - T.I.M.E. ART Uluslararası Saat Ticareti ve diğer Ticaret, C-171/06 P, paragraph 41](#).

General Court har udtalt, at OHIM's Board of Appeals tog fejl, da de i deres vurdering af risiko for forveksling imellem to varemærker med en lav grad af særpræg begrænsede sig til den præmis, at risiko for forveksling kun kunne være tilstede, hvis mærkerne blev brugt for identiske varer og ydelser, ellers hvis mærkerne var identiske eller meget lig hinanden, se [GC, 7 July 2010, mPAY24 GmbH/OHIM - Ultra d.o.o. Proizvodnja elektronskih naprav, T-557/08, paragraph 45](#), vedlagt som [Bilag 3](#).

Det gøres sammenfattende gældende, at Styrelsen begår samme fejl, når de fratager klagers varemærke dets retmæssige beskyttelsesomfang overfor et forveksleligt varemærke for lignende varer. På ovenstående baggrund skal vi henstille, at registrering af VR 2005 04291 PARK <fig ophæves for "sphagnum og plantejord" i klasse 1.

Vi ser med interesse frem til at modtage indklagedes svar i sagen tillige med Styrelsens hørings-svar..."

Med brev af 2. august 2012 (Rette dato skal være 12. august) kommenterede indklagede, DT Group A/S v/Sandel, Løje & Partnere klagen således:

"... Vi henviser til Nævnets brev af 12. juni 2012, hvormed fulgte kopi af begrundet klage fra anmoder af 4. juni 2012, og skal i anledning heraf på vegne indehaver/indklagede fremsætte følgende

Påstand:

Den af Patent- og Varemærkestyrelsen truffene afgørelse af 27. april 2012 stadfæstes.

Sagsfremstilling:

Der henvises i det hele til den i sagen for Patent- og Varemærkestyrelsen førte korrespondance samt de dér fremlagte bilag.

Anbringender:

Det er indehavers opfattelse, at den af Styrelsen truffne afgørelse er korrekt og i overensstemmelse med sædvanlig dansk praksis, idet der ud fra en helhedsvurdering – når henses til såvel mærke-lighed samt vareartslighed – overordnet og samlet set ikke foreligger den fornødne lighed til at statuere risiko for forveksling. Styrelsen har helt korrekt foretaget en sådan helhedsvurdering og fundet, at en sådan risiko ikke foreligger. Vi henholder os derfor i det hele til de argumenter og anbringender, der er fremført i forbindelse med behandlingen af sagen for Styrelsen samt den af Styrelsen i afgørelse af 27. april 2012 anførte begrundelse.

Ad mærke-lighed:

Særligt for så vidt angår den påståede forvekslelighed mellem klagers figurmærke og indehavers figurmærke, er det fortsat også indehavers opfattelse, at der ikke foreligger nogen risiko for forveksling mellem de to figurmærker.

Dette ses tydeligt, når de to figurmærker stilles op overfor hinanden (vi gør i den forbindelse opmærksom på, at den dominerende prik i klagers mærke alene anvendes i farven rød, hvilket i høj grad bidrager til adskillelsen af de to mærker):

overfor

Det er fortsat også indehavers opfattelse, at ordet ”park” på nuværende tidspunkt har en endog meget lav grad af særpræg, især for de her omhandlede varer, idet ordet kan angive stedet for de pågældende varers anvendelse; det er vel muligt, at vurderingen i 1994, hvor VR 1994 03284 blev godkendt, var anderledes, men det er indehavers opfattelse, at en ansøgning om registrering i Danmark af ordet ”park” for de omhandlede varer i dag med rimelig sandsynlighed ville blive afvist af Styrelsen med henvisning til manglende særpræg og mærkets beskrivende karakter. Det faktum, at OHIM har en anden opfattelse, ændrer ikke ved dette standpunkt, idet vurderingen af særpræg/beskrivende karakter naturligvis ikke er 100% identisk hos de to myndigheder.

Ved vurderingen af forvekslelighed mellem de to mærker bør ordet ”park” derfor alene tillægges yderst begrænset vægt, idet mærkerne klart domineres af de figurlige elementer. Disse adskiller sig i meget høj grad fra hinanden, idet klagers mærke som anført ovenfor domineres af den røde prik – et usædvanligt farvevalg for varer af den her omhandlede art. Indehavers mærke derimod domineres af det stiliserede blad og den firkantede ramme, der omkranser mærket. Generelt er det da også sådan, at der ved bedømmelsen af to figurmærkers eventuelle forvekslelighed tillægges den eventuelt synsmæssige lighed afgørende vægt, jf. også Varemærkeloven & Fællesmærkeloven med Kommentarer, Knud Wallberg, 4. udg. side 220 midt.

Af de i Kommentaren nævnte eksempler synes især afgørelsen i AN 2000 00075 at være relevant, idet denne sag også omhandlede to figurmærker indeholdende et yderst svagt ordelement, nemlig ordet ”family”. Disse to figurmærker blev ikke anset for forvekslelige, idet ”... ordet FAMILY var almindelig kendt, og i øvrigt måtte anses for så svag, at den ikke burde kunne hindre anvendelsen af ordet FAMILY i andre figurlige, ikke-forvekslelige udformninger, der søges registreret for køretøjer. I øvrigt fandt man ikke, at det angrebne figurmærke og indsigermærket figurligt lignede hinanden”. Afgørelsen er helt analog med nærværende sag. Også andre afgørelser, som fx V12/92 TOTAL GIRO ≠ GIRO og V13/88 FASHION BAZAAR ≠ FASHION FAIR, bekræfter dette synspunkt.

Klager gør endvidere i sit indlæg gældende, at klager ved anvendelse af det ovenfor viste **figurmærke** har opnået eneret til **ordet** PARK. Dette må kraftigt bestrides – klager har ved anvendelse af figurmærket alene eventuelt opnået eneret til det viste kombinerede figurmærke, ikke til ordet PARK. En virksomhed kan ikke ved at anvende et figurmærke generelt opnå eneret til det i figurmærket indeholdte ord, og da slet ikke når det pågældende ord har en så svag, suggestiv karakter som ordet ”park”. Det samme gør sig i øvrigt gældende for et registreret figurmærke.

Klager anfører desuden, at ordelementet i de to mærker er ”næsten-identiske, da de er skrevet med stort set samme font/skrifttype”. Indehaver må på det kraftigste afvise også denne påstand. For det første er klagers mærke alene angivet med minuskler, der er skrevet helt sammen, i realiteten så tæt, at bogstaverne ”p” og ”a” er sammenhængende, hvorimod indehavers mærke har stort begyndelsesbogstav og udviser en normal afstand mellem de enkelte bogstaver. Heller ikke den anvendte font er den samme:

Indehavers font har et meget ”let” og elegant udtryk, hvorimod klagers font er kompakt og sammenpresset.

Ad vareartslighed:

Der skal her foretages en vurdering af, hvorvidt der er en så tilstrækkelig lighed mellem på den ene side ”gødning og næringssalte” og på den anden side ”sphagnum og plantejord”, at der ud fra en helhedsvurdering kan statueres risiko for forveksling mellem de to mærker.

Der henvises her i det hele især til indehavers indlæg af 3. november 2011, hvor forskellen mellem de pågældende produkter er forklaret og uddybet. Det fremgår klart heraf, at der ikke er tale om kolliderende varer, ikke mindst fordi definitionerne af de pågældende varer er væsensforskellige:

Gødning er ekskrementer og urin fra husdyr (husdyrgødning) eller kunstigt fremstillet produkt (kunstgødning), der tilføres jorden for at forøge dens indhold af næringsstoffer.

Spagnum derimod er navnet på en plante, der, når den dør, formulder og bliver til det man i butikker sælger som ”Spagnum”. De formuldede planterester kendes også som ”tørv”. Produktet kan i visse tilfælde have en jordforbedrende egenskab, men bruges hovedsagelig alene; alene af den grund er der ikke tale om sammenfald mellem spagnum og gødning, idet gødning ikke anvendes alene men udelukkende som tilsætningsstof til jord – eller for den sags skyld til spagnum. Det forholder sig da også sådan, at en lang række andre produkter har tilsvarende jordforbedrende egenskaber, f.eks. sand, Lecanødder, komposteret barkflis, tang eller trækul, men ingen af disse vil blive benævnt eller opfattet som gødning.

Også plantejord bruges normalt alene og netop ikke som tilsætningsstof til anden jord. For såvel spagnum som plantejord gælder således, at de udmærket og som altovervejende hovedregel bruges alene,

dvs. de bliver ikke tilsat anden jord; alene derfor falder de ikke i samme gruppe af produkter som gødning.

Indklagede fastholder dermed, at fordi et givet produkt i visse situationer kan være tilsat et andet produkt, bliver de to produkter ikke ens. Som tidligere anført vil en kage, der er tilsat mel, ikke være det samme som mel, ligesom en sodavand eller læskedrik, der er tilsat sukker, ikke bliver det samme som sukker. Heraf følger, at spagnum eller plantejord, der eventuelt kan være tilsat gødning, ikke bliver det samme som gødning; dels kan de pågældende produkter ikke anvendes som gødning, dels kan de ikke erstatte gødning, ligesom gødning omvendt ikke kan erstatte eller anvendes som spagnum eller plantejord.

Endelig ønsker indklagede især at påpege, at det i princippet ikke er korrekt, når Styrelsen i sin afgørelse anfører, at ”de alle tjener jordforbedrende formål”. Gødning og næringsalte er jordforbedrende og **tilsættes** jord for at gøre en næringsfattig jord mere næringsrig. Sphagnum og plantejord tilsættes som ovenfor anført ikke eksisterende jord, men anvendes derimod i sin egen ret, så at sige – de anvendes som hovedregel og som udgangspunkt alene uden at tilsætte dem til jord; der er derfor heller ikke tale om, at de to grupper af produkter tjener samme formål.

Ad helhedsvurdering af risiko for forveksling:

For at statuere risiko for forveksling må der foreligge såvel mærkelighed som vareartslighed. På basis af disse to kriterier skal der således foretages en samlet helhedsvurdering af risikoen for forveksling. I nærværende sag er Styrelsen helt korrekt – efter en sådan samlet helhedsvurdering – kommet til det resultat, at der ikke foreligger en sådan risiko, og at indehavers registrering derfor kan opretholdes for varearterne ”sphagnum” og ”plantejord”.

I denne helhedsvurdering indgår naturligvis også med stor vægt det faktum, at det indeholdte ord i de to figurmærker, jf. ovenfor, er yderst svagt og stærkt suggestivt for de omhandlede varer. Indehaver henviser igen til de ovenfor nævnte eksempler fra Ankenævnets praksis vedrørende forvekslelighed mellem figurmærker, hvor det/de indeholdte ord er stærkt suggestivt og dermed yderst svagt, grænsende til beskrivende. Der kan således under ingen omstændigheder ses bort fra de dominerende figurlike elementer i de to mærker eller det faktum, at der ikke er tale om de samme varer.

Klager henviser i sit indlæg bl.a. til afgørelsen T-557/08, som tages til indtægt for, at der i nærværende sag også skal statueres risiko for forveksling. Denne sag vedrører imidlertid alene det formelle spørgsmål, om OHIM's Board of Appeal anvendte bestemmelsen om risiko for forveksling korrekt ved uden videre at begrænse denne til en præmis om, at der alene kan være en sådan risiko for forveksling mellem to svage mærker, såfremt der er tale om identiske varer/tjenesteydelser eller identiske eller stærkt forvekslelige mærker. Appeal Board skulle også have vurderet graden af lighed mellem de omhandlede varer **og** graden af lighed mellem de omhandlede mærker.

I modsætning til nærværende sag omhandlede den pågældende sag et ordmærke MPAY24 overfor et figurmærke indeholdende betegnelsen MPAY; som bekendt er der i nærværende sag tale om to figurmærker overfor hinanden. Alene derfor kan resultatet af den fremdragne afgørelse ikke tages til indtægt for, at der i nærværende sag skal statueres risiko for forveksling.

Styrelsen har da også i nærværende sag netop foretaget den helhedsvurdering, som General Court efterlyser i den anførte sag, nemlig en vurdering af ikke alene mærkernes distinktive karakter, men **også** en vurdering af graden af vareartslighed sammenholdt med graden af mærkelighed – altså en helhedsvurdering.

Denne helhedsvurdering af de to af denne sag omhandlede figurmærker og de omhandlede varer kan således ikke føre til andet resultat end det, som Styrelsen også er nået frem til, nemlig at der ikke er risiko for forveksling.

Vi skal på vegne af indehaver på basis af det under ophævelsessagen for Styrelsen samt det ovenfor fremførte henstille, at Nævnet afviser den indgivne klage og opretholder Styrelsens afgørelse af 27. april 2012.

Såfremt klager skulle udtale sig i anledning af nærværende skrivelse, skal vi anmode om, at få en sådan udtalelse forelagt til kommentering...”

Patent- og Varemærkestyrelsen afgav med brev af 28. august 2012 følgende udtalelse:

”... Som svar på Ankenævnets brev af 16. august 2012 skal styrelsen udtale følgende:

Under behandlingen for Ankenævnet ses der ikke at være fremlagt sådanne nye væsentlige argumenter, at styrelsen har anledning til at ændre opfattelse.

Styrelsen skal dog bemærke, at styrelsen er uenig med klager i, at styrelsen i afgørelsen alene har lagt vægt på, at ordet ”park” har en lavere grad af særpræg.

Efter styrelsens opfattelse er der i afgørelsen foretaget en grundig gennemgang af både forskelle og ligheder mellem mærkerne og de omhandlede varer, herunder de visuelle, fonetiske og begrebsmæssige ligheder mellem mærkerne, de enkelte mærkeelementers særpræg, herunder svagheder og styrker, graden af lighed mellem de omhandlede varer, omsætningskredsens beskaffenhed, salgskanalerne for disse varer, samt sammensætningen af producenterne.

Styrelsen har i den samlede vurdering af risikoen for forveksling mellem mærkerne imidlertid begrænset sig til at henvise til de faktorer, som ved afgørelsen er tillagt størst vægt, nemlig den suggestive karakter af ordet ”park” og de visuelle forskelle mellem mærkerne, samt det forhold at mærkerne ikke vedrører identiske varer (omend der består en høj grad af lighed mellem disse).

Det er i den forbindelse styrelsens opfattelse, at afgørelsen ligger inden for de rammer for det skøn, som styrelsen skal foretage efter varemærkelovens § 15, stk. 4, nr. 2.

Styrelsen fastholder derfor afgørelsen af 27. april 2012 og den under behandlingen fremførte argumentation og vurdering.

Styrelsen skal således henstille til Ankenævnet, at den trufne afgørelse stadfæstes...”

Med brev af 27. september 2012 kommenterede klager, Zacco Denmark A/S på vegne Park GmbH styrelsens udtalelse som følger:

”... Styrelsens høringssvar af 28. august 2012 i forbindelse med ovennævnte anke giver ikke Klager anledning til andre kommentarer end følgende:

Klager henholder sig til den tidligere fremførte argumentation og bemærker, at Styrelsen i høringssvaret anerkender, at der består en ”høj grad af lighed mellem varerne”.

Klager fastholder i øvrigt sin påstand og henstiller, at Ankenævnet ændrer Patent- og varemærkestyrelsens afgørelse af 27. april 2012, således at VR 2005 04291 PARK <fig> også ophæves for ”sphagnum og plantejord” i klasse 1.

Vi imødeser Ankenævnets afgørelse i sagen...”

Med brev af 28. september 2012 kommenterede indklagede, DT Group A/S v/Sandel, Løje & Partnere styrelsens udtalelse med følgende:

”... Vi henviser til Nævnets brev af 28. august 2012 vedlagt kopi af Styrelsens høringssvar af samme dato og skal i anledning heraf fremkomme med følgende kommentarer.

Som det vil fremgå af tidligere indlæg under behandlingen af ophævelsessagen for Styrelsen og for Nævnet, er vi af den opfattelse, at der – som også fastslået af Styrelsen – ikke foreligger den fornødne lighed til at statuere risiko for forveksling. Styrelsen har under sin behandling af sagen nøje gennemgået alle aspekter, såvel for så vidt angår spørgsmålet om mærkelighed, herunder spørgsmålet om graden af særpræg, som for så vidt angår spørgsmålet om vareartslighed.

Styrelsen har ved sin vurdering korrekt lagt størst vægt på den suggestive karakter af ordet ”park” og de – betydelige – visuelle forskelle mellem mærkerne, ligesom der er lagt vægt på det forhold, at mærkerne ikke vedrører identiske eller særligt ligeartede varer, idet ”gødning og næringssalte” og ”sphagnum og plantejord” helt korrekt vurderes til at være tilstrækkeligt forskellige til, at de ikke anses for at være forvekslelige. Den samlede vurdering af risikoen for forveksling, som Styrelsen derfor helt korrekt har foretaget, kan ikke lede til andet resultat, end det som Styrelsen er kommet frem til i sin afgørelse af 27. april 2012.

Vi kan derfor i det hele tilslutte os Styrelsens slutvurdering som anført i høringssvaret og henstille, at Nævnet afviser den indgivne klage og opretholder Styrelsens afgørelse af 27. april 2012...”

I mail af 8. oktober 2012 fremsendte klager, Zacco Denmark A/S på vegne Park GmbH følgende:

”... For god ordens skyld skal det på Klagers vegne meddeles, at der ikke ønskes mundtlig forhandling i ovennævnte klagesag...”

Der er ikke modtaget yderligere fra indklagede.

Udskriftens og fotokopiens rigtighed bekræftes.

Ankenævnet for Patenter og Varemærker, 1. november 2012.